

Toespraak door Job van Amerongen namens Probus bij het afscheid van Wim Arends

Probus

Wim was sinds 2001 lid van de Probusclub-Tubantia.

“Probus wil saamhorigheid en vriendschap bevorderen tussen postactieven van 55 jaar en ouder. De leden hebben een maatschappelijk verantwoordelijke functie vervuld en hechten waarde aan het regelmatig ontmoeten van elkaar. Ieder vanuit een persoonlijke, intellectuele en maatschappelijke achtergrond.”

Wij komen eens in de twee weken bij elkaar voor een voordracht en een gezamenlijke maaltijd. Iedereen wordt bij de club betrokken als lid van een van de vele commissies of als bestuurslid.

Commissies

Wim was actief in alle commissies die de club kent: van de **activiteiten commissie** en de commissie **nieuwsvoorziening** tot aan de **lief en leed** commissie. Vooral deze laatste commissie is belangrijk: we proberen alert te zijn als leden aandacht nodig hebben, bijvoorbeeld door ziekte, maar we vieren ook kroonjaren van de leden en hun partners.

Afgelopen zomer bezocht een delegatie van de lidmaatschapscommissie Wim en Anneke ter gelegenheid van Wim's 85-jarige verjaardag. Wim was uiteraard ook zelf een paar jaar lid van de lidmaatschapscommissie en hij heeft in de loop der jaren veel nieuwe leden voorgesteld.

Kritische docent

In 2009 was Wim voorzitter van de club. Ik ben zelf in 2016 lid geworden, dus ik heb veel van de bestuurlijke activiteiten van Wim niet persoonlijk meegemaakt. Maar het was mij wel vanaf het begin duidelijk, dat Wim een prominent lid was.

Hij voelde zich **verantwoordelijk** voor de club. Hij was **op de hoogte** van alle procedures en had **volop aandacht** voor leden die aandacht nodig hadden. Hij was **kritisch** over het reilen en zeilen van de club, soms het bestuur aansporend om actie te ondernemen.

Wim was er eigenlijk altijd, en meestal was hij de eerste om onze sprekers kritisch om nadere toelichting te vragen. Je hoefde je als voorzitter geen zorgen te maken of je wel een eerste vraag had voor spreker.

Wim was docent in hart en nieren. **Hij** wist hoe de dingen zaten. De laatste keer dat Gerda en ik bij hem waren, ging hij achter zijn stoel staan om met **nog meer gezag** zijn punt duidelijk te maken.

Als lid van de commissie nieuwsvoorziening zorgde Wim, samen met Pavo Stefanovitch een aantal jaren voor het Smoelenboek; voor nieuwe leden **het** redmiddel om de namen van alle leden te leren kennen. Wim zag erop toe, dat iedereen dit Smoelenboek kreeg uitgereikt.

Wat onze jongere leden zich vooral van Wim's inzet zullen herinneren, is de **jaarlijkse fietstocht**. Samen met Theo Damink zorgde Wim voor een interessante route, die ons soms over het naar Wim genoemde Arendspad in Lonneker leidde.

De route van onze fietstocht was steeds gericht op een ander thema met betrekking tot de ruimtelijke ontwikkelingen in en rond Enschede, variërend van **wateropvang en aanleg wadi's**, tot aan de **nieuwbouw op het Vaneker**, dat eigenlijk ieder jaar wel op de agenda stond, tot aan de **container woningen** op de Campus van de UT of de **nieuwe huisvesting van het ITC**.

Door Wims activiteiten in het Groenberaad en de Natuur en Milieuraad wist hij bij alle locaties **interessante achtergrondinformatie** te verstrekken.

Toen het met zijn gezondheid slechter ging, **stond** Wim erop om dit zelf in een bijeenkomst aan de club te melden. Ook toen het moeilijker ging, deed Wim tot voor kort zijn best om **toch aanwezig te zijn** bij onze veertiendaagse bijeenkomsten. Zijn overlijden kwam daarom voor velen van ons nog onverwacht.

Nu we **afscheid** moeten nemen van Wim, missen we een **zeer betrokken lid** van onze club. De club is Wim **dankbaar** voor zijn bijdragen en vooral voor zijn **belangstelling** voor iedereen.

Anneke, we hopen je de komende tijd te zien bij de bijeenkomsten waarbij ook de partners zijn uitgenodigd.

We wensen jou, en de kinderen en kleinkinderen **heel veel sterkte** toe met het verlies van deze **markante echtgenoot, vader en opa**.